

niet gaan, daar ieder zijne bruid voor de mooiste houdt. Dan moet het maar door het lot uitgemaakt en ieder, die de verklaring van den zóó aangewezenen niet volgt, tot straf in de spraakkunst met eene kapitale letter als ketter worden aangeduid. De verklaring, aan welke het lot gunstig is, werpt zulk een ongunstig licht op het boek, dat het gesprek eindigt met den voorslag, om den auteur Archimorita, d. i. aartsdwaas te doopen.

Où est la femme? Om antwoord op die vraag behoeft gij de «Samenspraken» niet lang te doorbladeren. Over het algemeen krijgen wij een beteren indruk van de vrouwen dan van de heeren der schepping, over wier ruwheid, losbandigheid, dronkenschap telkens geklaagd wordt. En het zijn niet de minst ernstige gesprekken, waarin Erasmus nu eens partij trekt voor een meisje, dat op verlangen harer ouders op proef in een klooster is gegaan, maar weigert om min aangename ervaringen de belofte af te leggen, of dan weer een pas gehuwde, die zich over haren man beklagt, door een andere laat terechtwijzen en onderricht ontvangen in de kunst om menschkundig met hem om te gaan. Trouwens Erasmus heeft een geheel boek over «het Christelijk Huwelijk» geschreven en opgedragen aan eene vrouw, die niet veel christelijks van haren gemaal heeft ondervonden — Catharina, de vrouw van Hendrik den achtsten.

Geestig is de Vrouwen senaat of raadsvergadering in miniatuur. Waarom zouden de vrouwen die niet even goed hebben als de mannen? Zoo oordeelen de vier matressen, die haar willen oprichten. Kibbelarij zij geweerd, al geven koningen en bisschoppen geen al te goed voorbeeld. Maar alleen gehuwden mogen toegelaten worden — en geen woord kwaads over de mannen, hoeveel aanleiding deze daartoe ook geven. De orde van zitplaatsen worde vooraf bepaald, opdat men niet, gelijk in vorstelijke sa-